կայ՝ տուեալ յաւուրց անտի Արքային Սէլիմայ՝ մինչեւ ցաւուրս մեր, Հայք՝ զոր ինչ միանգամ ժառանգութեամբ ունին 'ի գաւառին յայնմիկ, եկեղեցիք, վանօրայք, կալուածք եւ ստացուածք, այգիք, պարտէզք եւ ամենայն սեփհականութիւնք· արծաթեղէնք և պղնձեղէնք, և ամենայն սպասք եկեղեցւոյ, 'ի վերայ ամենեցուն սոցա Եղիազար վարդապետ լիցի իշխան և վերատեսուչ, և անմիջական փոխանորդ Աստուածատուր Պատրիարքի, և յայսըմհետէ յեպիսկոպոսաց և 'ի վարդապետաց՝ և կամ ով ոք և իցէ յազգէն Հայոց, թէեւ ունիցի 'ի ձեռս իւր հրովարտակ Արքունի՝ մի՛ իշխեսցէ գնալ յԵրուսաղէմ, եւ ձեռն մխել 'ի գործս Եղիազարու· զի Հայք միաբանութեամբ խնդրեցին հաստատել զայս հրովարտակս, եւ բառնալ զամենայն խոչսն, ١٠٧١ (1660)·

ԳԼՈՒԽ ԽԷ.

Գործ Եղիազար վարդապետի. Նստիլ նորա առանձին կաթուղիկոս յԵրուսաղէմ։ Նուիրակունք Էջմիածնի։ Գժտութիւն Աստուածատուր Պատրիարքի և Մարտիրոս վարդապետի ընդ Եղիազարու։

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ Եղիազարու զիշխանութիւն փոխանորդութեան և գործակալութեան (նազր) Աստուածատուր Պատրիարքի, եդ 'ի մտի այնուհետեւ լինել գլուխ ազգին Հայոց և նստիլ առանձին կաթուղիկոս 'ի վերայ Հայոց եղելոց ընդ իշխանութեամբ Օսմանցւոց և դնել զաթոռ իւր յԵրուսաղէմ, զի լեալ էր ծանօթ երկրին։ Այսպիսի խորհրդով ձեռնարկեալ շինեաց զեկեղեցի 'ի հարաւակողմն Ս. Յակոբայ կից նմին, յորում է մին յերից դրանց եկեղեցւոյն՝ անաղարտ պահեալ զհնութիւն նորին, և կոչեաց զայն Էջմիածին, 'ի յիշատակ իջման Որդւոյն Աստուծոյ 'ի վերափոխումն մօրն և Կուսի։ Նա կամէր զաթոռ Հայրապետական փառաւոր և զմբեթարդ, եւ Մելիտոն ոմն ճարտարագործ յօրինեալ շքեղագոյն 'ի կատարոց սատափի